

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/45/2018
Identifikačné číslo spisu: 6315010131
Dátum vydania rozhodnutia: 05.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6315010131.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 5. septembra 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného P. E., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného P. E. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/126/2016 zo 6. decembra 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. E.
o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/56/2015 zo 6. júla 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/126/2016 zo 6. decembra 2016, bol obvinený P. E. uznaný za vinného zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, pre skutok podrobne rozvedený vo výrokovvej časti rozsudku okresného súdu.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva a pol roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zrušil rozsudok Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1T/133/2014 zo 4. marca 2015 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na zrušený výrok o treste nadväzujúce ak zrušením stratili podklad.. Okresný súd zároveň podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému A. C. škodu vo výške 505 €.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To/126/2016 zo 6. decembra 2016, ktorým

bolo zamietnuté odvolanie obžalovaného proti vyššie označenému rozsudku okresného súdu ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku, podal obvinený P. E. dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku, pretože bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Obvinený odôvodnil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku tým, že medzi ním a svedkom Z. N. nebola vykonaná konfrontácia, za účelom odstránenia rozporov a nemohol mu klásť otázky, čím mu bolo odopreté právo na obhajobu. Matka maloletého svedka M. S. A. N. bola v prípravnom konaní prítomná pri výsluchu svedka maloletého M. S. a teda výpoveď svedkyne A. N. (obvinený mal na mysli zrejme výpoveď svedka M. S.) v prípravnom konaní nebola vykonaná v súlade so zákonom, pretože prítomnosť jedného svedka pri výsluchu svedka iného, nie je prípustná. Okrem toho obvinený poukázal na skutočnosť, že svedok Z. N. bol pred výsluchom v prípravnom konaní 20. novembra 2014 poučený podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, toto právo využil, no aj tak vypovedal a tiež poukázal na to, že výpovede svedka Q. S. vykonané v prípravnom konaní 20. novembra 2014 a 21. januára 2015 sú identické a teda druhá výpoveď bola policajtom pripravená.

Obvineným prednesené argumenty nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, mohli by však (ak by boli relevantné) odôvodniť splnenie dovolacieho dôvodu podľa písm. g) § 371 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku síce obvinený formálne označil v dovolaní, ale neuviedol k nemu žiadne argumenty. Pokiaľ obvinený vysvetlil, že okresný súd pred rozhodnutím vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, že bol odsúdený len na základe nepriamych dôkazov, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa dopustil predmetného skutku, že vyvstáva pochybnosť o vierohodnosti výpovedí svedka M. S., tak najvyšší súd poznamenáva, že tieto okolnosti nie sú relevantné na odôvodnenie existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený navrhol, aby najvyšší súd rozhodol, že postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici a Okresného súdu Brezno, bol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku porušený zákon v jeho neprospech, zrušil napadnuté rozhodnutie krajského a okresného súdu a prikázal vec v potrebnom rozsahu znova prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor, nasledovne: „V priebehu konania opakovane došlo k preskúmaniu zákonnosti vykonania jednotlivých výpovedí svedkov. Títo svedkovia boli vypočutí aj na hlavnom pojednávaní, kde riadne vypovedali. Pokiaľ obvinený namieta, že nebola vykonaná konfrontácia a on tak nemal možnosť klásť svedkom otázky, hlavné pojednávanie sa konalo v neprítomnosti obvineného a to z toho dôvodu, že na jedno hlavné pojednávanie zaslal súdu žiadosť, aby sa konalo v jeho neprítomnosti, ktorú súd akceptoval a v ďalšom prípade sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil. Obvinený tak vykonával svoje práva spôsobom, ktorý uznal za vhodný, bola mu ale jednoznačne daná možnosť klásť svedkom otázky, túto možnosť nevyužil. Pokiaľ ide o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, takýto dôvod obvinený v predloženej dovolaní neponúkol, nekonkretizoval. Obvinený žiadal len inak vyhodnotiť vykonané dôkazy. Správnosť a úplnosť zisteného skutku ale dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Obidve rozhodnutia, tak uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako aj rozsudok prvostupňového súdu, považujem za zákonné a dostatočne odôvodnené a mám za to, že v danej veci neexistujú dôvody dovolania uvedené v ustanovení § 371 Trestného poriadku.“ Prokurátor sa nestotožnil s názorom obvineného, že by v uvedenom konaní bolo akýmkoľvek spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, alebo že by uvedené rozhodnutia boli založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. „V dovolacom konaní platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdenia právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera, existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho

dôvodu. Podľa § 371 Trestného poriadku pokiaľ tomu tak nie je, a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenia upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku". Prokurátor navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného odmietol postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného P. E. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

Dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Takéto pochybenie súdov nižšieho stupňa dovolací súd v konaní, už po predchádzajúcom zrušení uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/50/2016 z 26 októbra 2016 č. I. 169 - 174) nezistil a preto nemožno zaujať stanovisko, že došlo k porušeniu práva na obhajobu obvineného P. E. zásadným spôsobom, a teda ku takej skutočnosti, ktorá už sama o sebe znamená naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Napriek

tomu sa dovolací súd zaoberal aj konkrétnymi námietkami, ktoré v rámci tohto dovolacieho dôvodu (správne má ísť o písm. g) § 371 ods. 1 Trestného poriadku) uviedol v písomných dôvodoch dovolania obvinený P. E..

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozs. č. 36110/03 z 2.2.2010, Emen p. Turecku, rozs. č. 25585/02 z 26.1.2010, Van Mechelen a ďalší p. Holansku, Visser p. Holandsku, rozs. č. 26668/95 zo 14.2.2002, Al - Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozs. č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15.12.2011 a ďalšie).

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumom odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi nižších stupňov nemôže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania, pretože dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako širokom rozsahu (čo do dôvodov okruhu napadnutelných rozhodnutí, oprávnených osôb atď.) aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky. Dovolanie a rozhodnutie o ňom znamená prelom do právoplatných rozhodnutí, a preto spravidla narušuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu možno dovolania aplikovať iba v prípadoch ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

Z toho dôvodu možno dovolania aplikovať iba v prípadoch ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom 6. júla 2015 (č. l. 100-103) vypočul svedkov M. S., A. N., Z. N., prečítal a oboznámil listinné dôkazy. Obvinený sa tohto hlavného pojednávania nezúčastnil, hoci bol na neho riadne a včas predvolaný už 19. júna 2015 (č. l. 98). V predvolaní na hlavné pojednávanie bol obvinený poučený (upozornený) aj podľa § 252 ods. 2 písm. c) Trestného poriadku o tom, že ak sa nedostaví, súd vykoná hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti (č. l. 99).

Obvinený sa na hlavné pojednávanie nedostavil, neospravedlnil svoju neúčast' a nepožiadaval o odročenie hlavného pojednávania. Okresný súd tak správne a v súlade so zákonom rozhodol podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku o vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obvineného P. E., pretože na takýto postup boli splnené všetky podmienky.

Tu je nutné uviesť, že zo strany súdu boli obvinenému vytvorené podmienky na to, aby sa mohol k veci vyjadriť a aby mohol uplatňovať všetky svoje práva, dané mu Trestným poriadkom a teda aj právo klásť svedkom obžaloby otázky a týchto vypočúvať.

Obvinený sa však svojou dobrovoľnou neúčast'ou na hlavnom pojednávaní 6. júla 2015, ale aj tým, že neospravedlnil svoju neúčast' a nepožiadaval o odročenie hlavného pojednávania, vzdal svojich obhajobných práv. Najvyšší súd pripomína, že pokiaľ obvinený rezignuje na možnosť uplatňovať svoje práva, potom sa nemôže právne účinne domáhať ochrany svojich práv, ak sa sám o tieto dostatočne nezaujíma a nestará („vigilantibus leges sunt scriptae - zákony sú napísané pre bdelych, treba byť bdely, aby sme mohli ochrániť svoje právo, vigilantibus iura - právo je na strane ostražitých, vigilantibus non dormientibus iura subveniunt - právo pomáha bdelym, nie spiacim).

Najvyšší súd uzatvára, že obvinenému bola daná možnosť na hlavnom pojednávaní 6. júla 2015 vypočúvať svedkov a klásť im otázky (ktorú nevyužil) a preto všetky dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní 6. júla 2015 boli vykonané v súlade so zákonom a boli pre rozhodnutia súdov nižších stupňov použiteľné pri posudzovaní skutkového stavu.

S ohľadom na uvedené, nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku a samozrejme ani podľa písm. c) - (k tomu sa už najvyšší súd vyjadril vyššie).

Ďalšie námietky obvineného o prítomnosti svedkyne A. N. pri výsluchu jej syna v prípravnom konaní (hoci to zákon pripúšťa - § 135 ods. 1 posledná veta Trestného poriadku), či o pripravenej výpovedi svedka Q. S. (ktorá ani nebola na hlavnom pojednávaní vykonaná), či o nesprávnom poučení svedka N. pred výsluchom 20. novembra 2014 (ešte pred vznesením obvinenia), sa s ohľadom na vyššie uvedené, stali bezpredmetnými.

S ohľadom na vyššie uvedené, nebolo možné konštatovať ani splnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolací súd uvádza, že jedným z dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné tiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu, je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou

zameranou na preskúvanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený síce v dovolaní formálne označil ale neuviedol k nemu žiadne relevantné argumenty. Okolnosti uvedené obvineným v dovolaní k tomuto písmenu (vid'. vyššie) nepredstavujú žiadny dovolací dôvod. Najvyšší súd pripomína, že správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i), veta za bodkočiarkou Trestného poriadku) ak dovolanie nebolo podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku čo sa nestalo.

Z uvedených dôvodov je zřejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. E. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.